

ÎNCHEIERE

8 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Poronic Dumitru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Poronic Dumitru
împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Exterior” cu privire la obligarea executării
obligațiilor contractuale, repararea prejudiciului material și moral, și acțiunea
reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Exterior” împotriva lui
Dumitru Poronic cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020 prin care s-a
respins apelul declarat Poronic Dumitru și s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei,
sediul Rezina din 18 septembrie 2018,

c o n s t a t ă :

La 30 iunie 2015, Poronic Dumitru s-a adresat în instanță cu cererea de chemare în
judecată împotriva S.R.L „Exterior” cu privire la impunerea la executare a obligațiilor
contractuale și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 10 decembrie 2013, a încheiat cu S.R.L
„Exterior” un contract de prestare a serviciilor.

Astfel, la 26 decembrie 2013, S.R.L „Exterior” a instalat echipamente de
supraveghere video și semnalizare de alarmă la adresa, raionul Rîbnița, satul
Vladimirovca, str. XXX nr.XXX.

Reclamantul a indicat că, la momentul semnării contractului, nu a dorit să i se
instaleze la registratorul video discul de firma TOSHIBA seria 13 PGAJOAS - TZ 5,
deoarece din spusele altor utilizatori discul de producția TOSHIBA este de o calitate mai
inferioară decât cel Seagate „Barracuda”.

Conform devizului au convenit cu S.R.L „Exterior” asupra instalării discului de
producția Seagate „Barracuda”, și după îndeplinirea lucrărilor de instalare a sistemului
conform actului lucrărilor îndeplinite f/nr din 26 decembrie 2013, a fost instalat Hard
Discul 2.0 TB -SATA -64 MB Seagate „Barracuda”.

La 15 aprilie 2015 la adresa din s. Vladimirovca în timp ce angajatul S.R.L
„Exterior” efectua lucrări de profilaxie la sistemul său, s-a defecat hard discul.

Astfel registratorul video în care se afla discul în prezența sa și a expertului de la Camera de Comerț și Industrie a fost dezasamblat de către angajatul S.R.L „Exterior”.

Conform actului din 15 aprilie 2015 acest hard disc a fost demontat și ridicat de către angajatul S.R.L „Exterior” în scopul stabilirii cauzelor defecțiunii și a prezentei la pârât a obligațiilor de garanție în privința acestui disc.

Tot în aceeași zi, prin telefon reprezentantul S.R.L „Exterior” i-a comunicat că termenul de garanție pentru acest hard disc a expirat, totodată comunicându-i că, contra unei plăți suplimentare vor efectua diagnosticul discului în scopul stabilirii cauzelor defecțiunii.

La 23 aprilie 2015, după efectuarea diagnosticului de către pârât, conform actului nr.771, discul i-a fost eliberat cu comentariile precum că acesta nu poate fi restabilit, în cadrul diagnosticului fiind stabilit “Bad sector”. Este de acord cu faptul că termenul de garanție a expirat, însă în cadrul demontării registratorului s-a stabilit un defect ascuns și anume la instalarea sistemului din 26 decembrie 2013, a fost instalat un alt disc, nu cel ce trebuia să fie instalat în conformitate cu contractul.

La 14 iunie 2015, s-a defectat registratorul video Dahua DH - NVR 3104, astfel prin pretenția din 15 iunie 2015 a expus pârâtului solicitarea de înlocuire a acestuia, însă ultimul a refuzat să-l înlocuiască, motivând că reclamantul a instalat trei întrerupătoare electrice care realizează conectarea și deconectarea sistemului, ceea ce nu corespunde adevărului, întrucât acestea au fost instalate de către angajatul S.R.L „Exterior” în cadrul lucrărilor de instalare a întregului sistem, la solicitarea sa pentru comoditatea deconectării bateriilor de acumulator.

Plata acestor lucrări de montaj a constituit suma de 25 dolari SUA.

Astfel, instalarea întrerupătoarelor electrice nu constituie lucrări de reparare, programare și punere în funcție a sistemului, dar constituie un dispozitiv care conectează și deconectează sistemul, întrucât sistemul nu funcționează, aceasta îi creează o mulțime de neplăceri.

Reclamantul a solicitat obligarea S.R.L „Exterior” de a-i instala un hard disc permanent, dar nu înlocuibil, de modelul 2.0TB -SAT4 -64 V1B Seagate „Barracuda”, încasarea costului registratorului video Dahua DH-NVR 3104, în valoare de 5 796,96 lei și a prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei.

În cadrul examinării în fond a acțiunii inițiale, la 21 ianuarie 2016 S.R.L „Exterior” a depus acțiune reconvențională, solicitând încasarea de la Poronic Dumitru a sumei de 6135 lei cu titlu de datorie, 982,02 lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, din cauza neonorării conforme a obligațiilor contractuale de către Poronic Dumitru, companiei S.R.L „Exterior” i-au fost cauzate prejudicii materiale și anume, pe parcursul funcționării sistemului de supraveghere video din partea reclamantului au parvenit mai multe reclamații, care în realitate s-au dovedit a fi simple insinuări.

Fiind efectuată o expertiză inginero-tehnică în cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare s-a constatat că, la momentul examinărilor de expertiză, sistemul de supraveghere video, montat în gospodăria lui Poronic Dumitru amplasată pe str. Gagarin 3 s. Vladimirovca r-nul Rîbnița, era în stare de funcționare”.

Totodată, din raportul de expertiză au constatat că la data examinărilor de expertiză, prefața uneia din cutiile metalice de protecție ale dispozitivelor, sunt montate trei întrerupătoare electrice, ceea ce constituie o intervenție a terțelor persoane în partea

constructivă a sistemului de supraveghere, iar în conformitate cu prevederile p.3.5 al contractului, constituie o circumstanță ce exclude garanția asupra sistemului de supraveghere video, întrucât în sistem fiind introduse elemente nespecifice sistemului, respectiv nu pot fi aplicate prevederile Legii privind protecția consumatorilor.

Potrivit concluziilor expertului independent, reiese faptul că întru asigurarea funcționalității sistemului de supraveghere video este necesar periodic să fie efectuate lucrări de întreținere și service a sistemului, însă un asemenea contract de deservire nu a fost încheiat.

Reclamantul a înaintat obiecții în ceea ce privește claritatea imaginilor captate de camerele de supraveghere video, astfel la o simplă ștergere a sticlei camerelor, efectuată în prezența expertului și fixată video, imaginea a devenit mai clară și calitatea ei a fost acceptată de către Poronic Dumitru.

În conformitate cu prevederile p.3.1, al contractului termenul de garanție pentru utilaj constituie 12 de luni, sau un alt termen indicat în devizul de cheltuieli. În conformitate cu devizul de cheltuieli hard discul montat are termen de garanție un an.

La 11 mai 2015 hard discul model Toshiba nr.3PGAJOAS a fost schimbat pe Hard Discul de model Seagate „Baracuda” ST2000DM001, iar Poronic Dumitru s-a obligat de a-1 restitui S.R.L „Exterior” la 11 iunie 2015, însă până la moment restituirea nu a avut loc.

Hard discul nu a fost restituit S.R.L „Exterior”, până în prezent, locul aflării și condițiile de păstrare, utilizare nu sunt cunoscute, deci costul hard discului nou, urmează a fi achitat de către reclamantul/pârât Poronic Dumitru.

S.R.L „Exterior” a solicitat încasarea de la Poronic Dumitru a cheltuielilor materiale compensatorii în sumă totală de 7117,02 lei, compusă din costul Hard discului montat la 11 mai 2015 în sumă de 2215,00 lei, costul ieșirii specialistului la fața locului în sumă de 1450,00 lei, costul ieșirii specialiștilor la fața locului pentru data de 29 mai 2015 în sumă de 1450,00 lei, costul efectuării expertizei independente în sumă de 1020,00 lei cât și dobânda de întârziere în sumă de 982,02 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 septembrie 2018, cererea de chemare în judecată înaintată de Poronic Dumitru, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a admis parțial acțiunea reconvențională înaintată de S.R.L „Exterior”.

S-a încasat de la Poronic Dumitru în beneficiul S.R.L „Exterior” suma de 6135 lei cu titlu de datorie precum și cheltuieli judiciare compuse din taxa de stat în sumă de 250 lei, iar în total suma de 6385 lei.

În rest, acțiunea reconvențională s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel instanța a constatat că, potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr.549 din 6 septembrie 2017, din setările video registratorului „Dahua-NVR 3104”, trei camere video de model „DH- IPC- HFW3200SP” sunt configurate la rata de 10 cadre pe secundă, iar camera video de model „DH-IPC- HFW1200SP” este configurată la rata de 20 cadre pe secundă.

Având în vedere că claritatea imaginii depinde de rata de cadre pe secundă, atunci când rata de cadre pe secundă este mică, imaginile video vor apărea cu smucituri, cu mărirea ratei de cadre pe secundă, imaginile video vor avea un caracter realist, se va mări claritatea și va crește funcția mișcărilor.

Astfel clipirea imaginilor camerei video de model „DH- 1PC-HFW1200SP” sugerează despre aceia, că nu este ajustat raportul între rata de cadre pe secundă și rezoluția imaginilor, iar imaginea neclară, pe alocuri încețoșată a camerei video de model

„DH-1PC- HFW1200SP” sugerează despre ajustarea raportului între rata de cadre pe secundă și rezoluția imaginilor. Înlocuirea hard discului cu un alt hard disc cu parametri similari nu afectează setările celor trei camere video de model „DH-IPC-HFW3200SP”, camerei video de model „DH-IPCHFW1200SP” și video registratorului „Dahua DH-NVR 3104.

Poronic Dumitru nu a avut intenția de a utiliza sistemul conform destinației, ci de a obține profituri ce nu i se cuvin, fapt dovedit prin repetatele reclamații în adresa pârâtului/reclamant, a cererilor de majorare a pretențiilor care inițial era la suma de 8 796,96, iar la finalul dezbaterilor judiciare s-au majorat la suma de 297 899,82 lei, cât și prin rezultatele rapoartelor de expertize inginer tehnice menționate supra.

Cu referire la cererea reconvențională instanța a conchis că, din probele cercetate în ședința de judecată se confirmă existența datoriei în sumă de 6135 lei, formată din costul Hard discului montat la 11.05.2015 în sumă de 2 215,00 lei, costul ieșirii specialistului la fata locului pentru data de 11.05.2015 în sumă de 1 450,00 lei, costul ieșirii specialiștilor la fata locului pentru data de 29.05.2015 în sumă de 1 450,00 lei, costul efectuării expertizei independente în sumă de 1 020,00 lei.

Hard discul model Toshiba nr. 13PGAJOAS a fost schimbat pe hard discul de model Seagate „DXarracuda” ST2000DM001, iar Poronic Dumitru s-a obligat să-l restituie companiei până la 11.06.2015, însă până la moment restituirea nu a avut loc.

Hard discul de model Seagate „Barracuda” ST2000DM001 nu a fost restituit S.R.L. „Exterior”, fapt confirmat prin declarațiile lui Poronic Dumitru.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 09 octombrie 2018, Poronic Dumitru a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Orhei, sediul Rezina din 18 septembrie 2018 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020 a fost respins apelul declarat de Poronic Dumitru și s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Rezina din 18 septembrie 2018.

La 4 mai 2020, Poronic Dumitru, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoria Orhei, sediul Rezina din 18 septembrie 2018 și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale.

Recurentul și-a întemeiat în drept cerere de recurs în temeiul art. 432, alin.(2) lit. a), alin.(4) din Codul de procedură civilă.

În motivare a invocat că, nu este cu de acord soluția instanțelor ierarhic inferioare, concluziile instanței fiind eronate, aprecierea probelor de către instanța de judecată a fost arbitrară, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor sale.

În opinia recurentului instanța de apel nu a examinat corect pricina și nu a dat o apreciere justă probelor administrate în cadrul judecării cauzei în fond, iar decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 februarie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit dispoziției nr.1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe durata stării de urgență (17 martie-15 mai) termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

Cererea de recurs a fost declarată la 4 mai 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 15 iunie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat 18 iunie 2020, potrivit avizului de recepție (f. d.207 Vol. II).

La 25 iunie 2020, S.R.L „Exterior” a depus referință motivând că, recursul nu se încadrează în dispoziția art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În opinai intimatului instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic dintre părți, aplicând corect legea materială.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Poronic Dumitru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Poronic Dumitru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru